



Arrest

nr. 60 430 van 28 april 2011
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 3 februari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het bevel van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 19 januari 2011 om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. VANMARCKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 15 februari 2010 dient verzoeker, van Servische nationaliteit, een asielaanvraag in.

Op 12 april 2010 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker worden geweigerd.

Op 11 mei 2010 stelt verzoeker beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). De Raad weigert zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker bij arrest nr. 46 057 van 8 juli 2010.

Op 17 augustus 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoeker het bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quiquies*).

Op 6 december 2010 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in.

Op 19 januari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag.

Het beroep van verzoeker tegen deze beslissing is gekend bij de Raad onder het nummer RvV 66 166.

Op 19 januari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoeker tevens het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Dit bevel is de bestreden beslissing, waarvan de motieven onder meer luiden als volgt.

“(…)

REDEN(EN) VAN DE BESLISSING:

Artikel 7, eerste lid, 2°: verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van de wet bepaalde termijn van drie maanden: betrokkene verblijft sedert 13/02/2010 op het grondgebied van de Schengenstaten zonder dit te hebben verlaten en overschrijdt daarmee de termijn van drie maanden (90dagen).

(…).”

Op 20 januari 2011 richten de Belgische autoriteiten een verzoek tot overname aan de Servische autoriteiten op grond van een bilaterale overeenkomst tussen de Europese Unie en de Servische Republiek.

Op 1 februari 2011 verklaart Servië zich akkoord met de overname van verzoeker.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verwerende partij werpt een exceptie van onbevoegdheid op.

In zoverre het beroep van verzoeker gericht is tegen de beslissing tot vrijheidsberoving, is overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) een beslissing tot vasthouding in een bepaalde plaats enkel aanvechtbaar bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het beroep tegen deze beslissing.

De exceptie is gegrond.

2.2. Verwerende partij werpt een exceptie van gebrek aan belang op omdat een eventuele nietigverklaring van het bestreden bevel niets afdoet aan de blijvend illegale verblijfstoestand van verzoeker daar hij onder de gelding valt van een eerder bevel om het grondgebied te verlaten dat definitief en uitvoerbaar is.

2.3. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Aan verzoeker werd reeds op 17 augustus 2010 bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Verzoeker heeft dit bevel niet aangevochten zodat het definitief en uitvoerbaar is. Bijgevolg wordt vastgesteld dat verzoeker reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten. De uitvoerbaarheid van voormeld bevel staat los van de thans bestreden beslissing. Verzoeker kan bijgevolg nog steeds worden gerepatriëerd, mocht het thans bestreden bevel worden vernietigd. De gevorderde vernietiging kan bijgevolg geen nuttig effect sorteren, zodat het beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

De exceptie van verwerende partij is gegrond.

Uit hetgeen voorafgaat volgt dat het beroep van verzoeker niet ontvankelijk is en moet worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig april tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS